

ת"פ (חיפה) 10056-09-21 - מדינת ישראל נ' פלוני

ת"פ (חיפה) 10056-09-21 - מדינת ישראל נ' פלונישולם חיפה

ת"פ (חיפה) 10056-09-21

מדינת ישראל

נגד

פלוני

בית משפט השלום בחיפה

[31.10.2024]

כבוד השופטת מריה פיקוס בוגדאנוב

גזר דין

הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות ב- 3 עבירות של תקיפת בת זוג בניגוד לסעיף 382(ב)(1) + 379 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"), 2 עבירות של תקיפת קטין על ידי אחראי בניגוד לסעיף 368ב(א) סיפא לחוק העונשין ו- 21 עבירות של תקיפת קטין על ידי אחראי בניגוד לסעיף 382(ב)(2) + 379 לחוק העונשין.

העובדות בהן הורשע הנאשם, בהתאם להכרעת הדין:

במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, עובר לתאריך 14.9.19, התגורר הנאשם יחד עם אשתו (להלן: "המתלוננת") ועם שתי בנותיהם הקטינות, נ' ילידת 2012 ור' ילידת 2013 (להלן: "נ" ו"ר", בהתאמה, וביחד "הקטינות"), בביתם בעין אל אסד (להלן: "הבית").

בתאריך 14.9.19 עזבה המתלוננת את הבית והנאשם המשיך להתגורר עם הקטינות בבית.

במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, עובר לשנת 2019, בהיותם בבית, הנאשם ניסה להכות את ר' עם החגורה, המתלוננת הגנה על ר' ונפגעה ממכות החגורה של הנאשם, אבזם החגורה פגע ביד של ר' וכתוצאה מכך נגרמה לה חבלה של ממש ביד בדמות שריטה.

בשנים 2018-2019, או בסמוך לכך, עובר לתאריך 14.9.19, בבית, בעת שני' שהתה בחדר של הנאשם והמתלוננת, תקף הנאשם את נ' באמצעות חגורה, בכל חלקי גופה. מעשי הנאשם הסתיימו בשל התערבותה של המתלוננת. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו לנ' מכאוב וסימנים אדומים בכל חלקי גופה.

במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, במהלך חודש אוגוסט 2019 או סמוך לכך, טען הנאשם כי המתלוננת בוגדת בו והשניים התווכחו. המתלוננת שברה כלים בבית והנאשם תפס את ידיה ונתן לה מכה בראש.

במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, בתחילת חודש ספטמבר 2019 או בסמוך לכך, תקף הנאשם שלא כדין את ר' בכך שהכה אותה בפניה ור' בכתה. המתלוננת והנאשם רבו, ובעקבות כך הנאשם תקף את המתלוננת בכך שחנק אותה באמצעות ידיו, בזמן שני' ור' מבקשות ממנו שיעזוב את המתלוננת והמתלוננת התגוננה בפני הנאשם באמצעות כיסא.

במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, בין 14.9.19 עד נובמבר 2019, בבית, נ' בכתה וביקשה לשוחח עם המתלוננת בטלפון וללכת לבקר אותה. בתגובה, לקח הנאשם מנ' את הטלפון שהיא החזיקה ביד, ונ' נפלה. הנאשם נטל כפכף והחל להכות את נ' באמצעות הכפכף על רגליה וידיה. מיד לאחר מכן ברח נ' למיטתה ובכתה כשהיא מחזיקה בידה עט שהיא קיבלה מן המתלוננת. הנאשם לקח מנ' את העט, שבר אותו, זרק אותו לפח ואמר לנ' "תשכחי את אמא שלך מהמוח שלך".

חוות דעת הממונה על עבודות השירות:

על פי חוות דעת הממונה מיום 22.10.24, הנאשם נמצא מתאים לבצע עבודות שירות במגבלות, ללא הרמת משאות כבדים (עד 3 ק"ג), מאמץ פיזי מוגבל ובתנאי שהייה במעקב וטיפול פסיכיאטרי סדיר.

על כן הומלץ להעסיקו בעיריית כרמיאל, חמישה ימים בשבוע, על פי טווח השעות המתאפשר בחוץ העונשין, החל מיום 17.11.24.

תסקיר שירות המבחן:

על פי תסקיר שירות המבחן שנערך ביום 5.9.24 עולה כי הנאשם בן 46, גרוש ואב לשתי ילדות בנות 12 ו-13. הנאשם מובטל ומתקיים מקצבת נכות, הוא סובל מבעיות רפואיות ומוגדר כנכה 100%.

בתסקיר מתוארים נסיבות חייו המורכבות של הנאשם, כאשר ניכר כי הוא חווה אירועים טראומטיים שלא עובדו ופוגעים באיכות חייו. עוד תואר בתסקיר כי לנאשם עבר פלילי הכולל 3 הרשעות קודמות.

באשר לעבירות בהן הורשע הנאשם, מהתסקיר עולה, כי הוא מתקשה לקבל אחריות על ביצוע העבירות, סבור כי ההאשמות נגדו חמורות וקשות ואינן תואמות את התנהגותו בפועל. בנוסף, הנאשם נמנע מלשתף אודות קשיים בזוגיות ותיאר מערכת יחסים תקינה עם המתלוננת, וכי בשל מחלוקות החליטו להתגרש.

הנאשם שלל התנהגות פוגענית כלפי ילדיו והתקשה לגלות אמפתיה והכרה בפגיעה הקשה שגרם למתלוננת ולקטינות. בנוסף, הנאשם נמנע מלשתף אודות הנסיבות שהביאו אותו לביצוע העבירות, כאשר ניכר פער משמעותי בין תיאורו של הנאשם את עצמו כאב מכיל ואוהב ותומך בבנותיו לבין מעורבותו בעבירות.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מחזיק בעמדה השלכתית, הגנתית מפחיתה ומצמצמת, דבר המעיד על הקושי שלו בשלב הנוכחי לערוך התבוננות מעמיקה בחלקיו האישיותיים, על מנת לבחון דרכי התמודדות יעילים עם מצבים דומים. עוד תואר כי הנאשם נמנע מלשתף פעולה עם שירותי הרווחה ולקבל סיוע נפשי או טיפולי למעט פנייתו לקבלת סיוע חומרי בלבד, עקב מצבו הבריאותי.

באשר למצבן של הקטינות, ממידע שהתקבל מבית הספר עלה כי חל שינוי לטובה במצבן הנפשי והחברתי והן מתוארות כתלמידות עם ביטחון עצמי גבוה, מצליחות לבטא את עצמן בצורה מתאימה, עומדות בצפיות ותנאי בית הספר וזוכות להערכה מצוות המורים.

באשר למתלוננת, שירות המבחן תיאר כי המתלוננת סירבה לשתף פעולה עמם, יכול להיות בשל חשש, דבר שמעלה את רמת הסיכון באופן ניכר ומשמעותי.

לפיכך, שירות המבחן העריך קיומו של סיכון משמעותי מצד הנאשם להישנות עבירות אלימות ברמת חומרה קשה וחמורה בעתיד, כאשר אין טיפול במסגרת שירות המבחן שיכול להוות עונש המפחית סיכון במקרה זה. על כן, לא ניתנה המלצה טיפולית או חלופת ענישה בעניינו של הנאשם.

ראיות לעונש:

המאשימה הגישה גיליון הרשעות קודמות (טע/2) הכולל 3 הרשעות קודמות. יצוין כי שתי הרשעות מאוחרות לאירועים מושא תיק זה.

כמו כן, הוגש מכתב של המתלוננת (טע/3), ממנו עלה כי היא מבקשת שלא לפגוע ביחסים בין הנאשם לבין בנותיו, הנמצאות במשמרת משותפת של בני הזוג. מאידך, ביקשה המתלוננת לקבל את זכויותיה, הכוונה ככל הנראה לזכויות כלכליות, ומהמכתב עלה כי בין בני הזוג, על אף הגירושין מלפני שנים נותרו מחלקות כספיות. ב"כ הנאשם הגיש מסמכים רפואיים של הנאשם (טע/4).

טענות הצדדים:

ב"כ המאשימה טען כי הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות על ידי הנאשם הן הזכויות הבסיסיות של אישה וילד להגנה על שלמות גופם, ובנסיבות תיק זה הפגיעה בערכים המוגנים היא גבוהה. בהקשר זה, נטען, כי הנאשם ביצע את העבירות בביתם המשותף, מקום שבו הקורבנות היו אמורים להרגיש בטוחים ומוגנים, כאשר העבירות השתרעו על פני תקופה וכתוצאה מהאירועים נגרמו חבלות לשתי הקטינות. אשר על כן ביקש ב"כ המאשימה לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין 18 ל-36 חודשי מאסר בפועל.

באשר לעונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, נטען כי יש למקם את עונשו של הנאשם ברף האמצעי עליון של המתחם, לו עתרה המדינה, וזאת נוכח עברו הפלילי של הנאשם ואי נטילת האחריות.

באשר לשאלת פגיעת העונש בקטינות, הנמצאות רוב הזמן בחזקת הנאשם, נאמר על ידי ב"כ המאשימה כי המאשימה מודעת לכך אך עדיין עומדת על מאסר בפועל.

ב"כ הנאשם טען כי כיום הקטינות במשמורת האב, כפי שאישרה המתלוננת, כאשר האירועים מושא כתב האישום היו בגדר מעידה חד פעמית, ועל אף היותו נכה 100% הוא מקדיש את חייו לטיפול בבנותיו.

עוד נטען כי לאחר גירושי הנאשם מן המתלוננת מצבן הנפשי של הקטינות השתפר, הן מצליחות לבטא את עצמן, בעלות ביטחון עצמי גבוה, עומדות בציפיות בית הספר וכל זאת בזכות הנאשם.

ב"כ הנאשם הוסיף וטען כי יש לתת משקל לתיאורה של המתלוננת את הנאשם כאדם אוהב, שתומך בילדותיו וביקשה שלא להחמיר עמו בעת גזירת העונש.

עוד נטען כי הנאשם נטל אחריות על מעשיו, הפנים את התנהלותו הפסולה, גרוש מן המתלוננת ומטפל בבנותיו כך שיש לתת משקל לחלוף הזמן מעת ביצוע העבירות ולכך שלא נשקפת להן סכנה ממנו.

ב"כ הנאשם ביקש לתת משמעות להליך השיקומי של הנאשם שהתבטא בשיקום התא המשפחתי שלו עם בנותיו, וטען כי מאסר ולו בעבודות שירות, בשים לב למצבו הרפואי של הנאשם, יקשה עליו לטפל בבנותיו.

משכך, עתר ב"כ הנאשם להטיל על הנאשם ענישה צופה פני עתיד, ללא עונש כספי בשל מצבה הכלכלי של המשפחה.

דברי הנאשם:

הנאשם הביע צער על מעשיו.

דיון והכרעה:

בית המשפט קובע את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון ההלימה, שבנישמו על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מ"י (5.8.13)).

הנאשם הורשע בביצוע מספר עבירות אלימות כלפי אשתו ובנותיו הקטנות. יחד עם זאת, קיים קשר הדוק בין העבירות, אשר בוצעו באופן דומה בתוך המשפחה, ועל כן בהתאם למבחן "הקשר ההדוק" שנקבע בהלכת ג'אבר (ע"פ 4910/13 מ"י נ' מ"י (29.10.14)), אקבע מתחם עונש הולם אחד בגין כלל העבירות בהן הורשע הנאשם. הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות:

אין צורך להכביר מילים באשר לערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות על ידי הנאשם, שעניינם בשמירה על גופם וכבודם של הקורבנות - אשת הנאשם ובנותיו הקטנות והדברים נכונים, ביתר שאת, כאשר העבירות בוצעו בביתם המשותף של הקורבנות והנאשם, שם הם אמורים להרגיש ביטחון והגנה.

לא מדובר בביצוע עבירות מתוכננות, אלא באלימות על רקע ויכוחים בין הנאשם לבני משפחתו. הנאשם פעל באלימות כלפי אשתו, לימים גרושתו, וכלפי הילדים באופן בלתי מרוסן, לעתים תוך שימוש בחפצים כגון נעליים וחגורה, ובשתי הזדמנויות גרם לחבלות של ממש לקטינות.

כתוצאה מביצוע העבירות נגרם כאמור נזק גופני לשתי הקטינות, במקרה אחד נותר על גופה של הקטינה סימנים אדומים ובמקרה אחר נגרמה לקטינה האחרת שריטה ביד. בנוסף, כתוצאה מהאלימות החוזרת נגרמו בוודאי לקטינות ולמתלוננת עוגמת נפש של ממש, לרבות פחד מפני הנאשם המתגורר איתן באותו בית.

בשים לב לנסיבות ביצע העבירות, אני קובעת כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא ממשית. מדיניות הענישה הנוהגת:

· ברע"פ 643/24 רומן חודוס נ' מדינת ישראל (29.1.24), אליו הפנה ב"כ המאשימה, המבקש הורשע בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג ותקיפה סתם כלפי בת זוג בגין שני אירועי תקיפה שונים. באירוע הראשון תקף המבקש את המתלוננת באמצעות מכת אגרוף בפניה. באירוע השני משך המבקש את המתלוננת משערות ראשה והכה אותה באגרופים והוא חדל ממעשיו רק לאחר התערבות של שכנה ששמעה את צעקותיה של המתלוננת. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 10 ל-24 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. על המבקש נגזרו 11 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון.

· ברע"פ 2329/23 פלוני נ' מדינת ישראל (23.3.23), אליו הפנה ב"כ המאשימה, המבקש הורשע בגין 4 אישומים שונים בעבירות של תקיפה סתם של בת זוג, תקיפת בן זוג הגורמת חבלה של ממש, איומים והפרת הוראה חוקית. הנאשם איים על המתלוננת כי ישחט אותה, איים באמצעות סכין כי יהרוג אותה ואיים עליה לבל תפנה לעזרת הרשויות. בנוסף הנאשם הכה את המתלוננת סתם את פיה, היכה בידה ובראשה וסטר לה. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 10 ל-30 חודשי מאסר בפועל, לצד פיצוי למתלוננת ותשלום קנס כספי. בית משפט השלום גזר על המבקש 18 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור שהגיש המבקש על גזר הדין לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון. אדגיש כי הנסיבות כאן שונות מהתיק שבפניי ומשכך קיים קושי להקיש מתיק זה למתחם העונש ההולם בענייניו.

· בע"פ (י-ם) 679-03-17 ב.א. נ' מדינת ישראל (18.7.17), המערער הורשע בביצוע שתי עבירות של תקיפת קטין על ידי אחראי. באירוע הראשון הכה המערער את בנו באמצעות מטאטא, חגורה וכבל של מחשב וגרר אותו אל תוך הבית. באירוע השני הכה הנאשם את בנו באמצעות חגורה. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר ל-18 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם עונש של 7 חודשי מאסר אשר ירוצו בעבודות שירות, ומאסר על תנאי. ערעור המערער על חומרת העונש התקבל, ובית המשפט המחוזי הפחית את עונשו של הנאשם ל-4 חודשי מאסר בעבודות שירות.

· ברע"פ 1322/19 פלוני נ' מדינת ישראל (14.3.19) המבקש הורשע, על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של תקיפת קטין הגורמת חבלה ע"י אחראי לפי סעיף 368ב(א) סיפא לחוק העונשין ובעבירה של תקיפת קטין ע"י אחראי לפי סעיף 382ב(2) לחוק העונשין. במספר אירועים הכה המבקש את בתו, לעיתים באמצעות חגורה. בית משפט השלום קבע שלא ניתן לבטל את הרשעתו של המבקש וגזר עליו 7 חודשי מאסר על תנאי, צו של"צ, פיצוי וצו מבחן למשך 18 חודשים. המבקש הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי אשר נדחה. כך גם בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון על ההחלטה שלא להימנע מהרשעתו של המבקש - נדחתה.

· ברע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (2.5.2016) - נדחתה בקשת רשות ערעור שהוגשה כנגד העונש אשר הוטל על המבקש, בגין הרשעתו באירוע יחיד של תקיפת בת זוג. המבקש דחף את המתלוננת לעבר המיטה, משך בשערה, סובב את גופה, וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם שנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו על דרך של עבודות שירות ועד ל-14 חודשי מאסר. נשקלו נסיבות לקולא, הנתק שבין הנאשם למתלוננת והעדר הרשעות קודמות, ולחומרא היעדר הבעת חרטה מצד המבקש. נגזר על המבקש עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בפועל לצד רכיבי ענישה נוספים. ערעור לבית המשפט המחוזי על חומרת העונש נדחה. בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחתה.

· בעפ"ג (באר שבע) 18376-12-13 פלוני נ' מדינת ישראל (19.3.14), הורשע המערער בביצוע מעשי אלימות כלפי אשתו. המערער תקף את אשתו בכך שבעט בה ותוך כדי כך היא נפלה והמערער שכב עליה. כחודש לאחר מכן, תקף המערער שוב את אשתו בכך שסטר לה. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה משמעותי ועד 9 חודשי מאסר בפועל. המערער נדון ל-4 חודשי מאסר לריצוי בפועל בדרך של עבודות שירות, ל-6 חודשי מאסר על תנאי, לתשלום קנס בסך 500 ₪ ול-4000 ₪ פיצוי למתלוננת. ערעור שהגיש המערער על חומרת העונש התקבל, באופן שעונש המאסר בפועל קוצר לחודשיים בדרך של עבודות שירות, כאשר שאר הוראות גזר הדין נותרו על כנם.

· בעפ"ג 32955-08-23 פלוני נ' מדינת ישראל (31.12.23), אליו הפנה ב"כ המאשימה, המערער הורשע בעבירות שעניינו תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג ותקיפה סתם כלפי בת זוג. באישום הראשון המערער פתח את דלת הרכב, משך בשערות ראשה של המתלוננת והחל להכותה באגרופים וגרם לה לחבלות. באישום נוסף, תקף המערער את המתלוננת במכת אגרוף בפניה. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 10 ל-24 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית וגזר על הנאשם 11 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה.

· בת"פ 24949-11-19 מדינת ישראל נ' פלוני (16.12.21) הנאשם הורשע, לאחר הודאתו, בביצוע שתי עבירות של תקיפת קטין ע"י אחראי לפי סעיף 382(ב)(2) לחוק העונשין. הנאשם הכה את ילדיו הקטינים ברגלם באמצעות חגורה בשני מועדים. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר קצר בעבודות שירות שלצדו מאסר על תנאי ועד ל-12 חודשי מאסר לצד מאסר על תנאי. על הנאשם הושת עונש מאסר על תנאי, צו מבחן למשך שנה וצו של"צ.

· בת"פ 24258-08-13 מדינת ישראל נ' באיד אבו זאיד (26.1.14) הנאשם הורשע לאחר הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בשתי עבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות כלפי קטינות ועבירה אחת של תקיפה סתם. במסגרת הסדר הטיעון הוסכם כי המאשימה תעתור לעונש של 3 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, ואילו ההגנה תעתור למאסר מותנה בלבד. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ועד ל-6 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם, ללא עבר פלילי, נגזרו 5 חודשי מאסר על תנאי.

· בת"פ 23864-08-12 מדינת ישראל נ' י.פ. (3.11.13), הנאשם הורשע בארבעה אישומים. הראשון בגין תקיפת קטין על ידי אחראי הגורמת חבלה של ממש ושלושה אישומים בגין תקיפת קטין על ידי אחראי ללא חבלות. באירוע הראשון על רקע ויכוח בין המתלונן, בנו הקטין של הנאשם, לאמו של המתלונן, אשר קילל קללות ודחיפות הדדיות, הכה הנאשם את המתלונן בכך שסטר לו, חנק אותו, הפילו לרצפה ובעט בו וגרם לו לפציעה מדממת בכף רגלו. באירוע אחר הנאשם זרק כיסא פלסטיק על המתלונן, לאחר שהאחרון רב עם אמו. באירוע שלישי על רקע ריב בין שני בניו של הנאשם, הוא הושיב אותם על ספה והכה ברגליהם וידיהם עם כף עץ. לפי האישום הרביעי, בשתי הזדמנויות הכה הנאשם את בנו האחר, קטין, באמצעות חגורה. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר לתקופה קצרה שניתן לבצע בעבודות שירות או של"צ ל-12 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הוטל עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ומאסר על תנאי.

· בת"פ 2103-11-23 מדינת ישראל נ' איבנוב (21.4.24), אליו הפנה ב"כ המאשימה, הנאשם הורשע לאחר הודאתו, בעבירות תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש ואיומים. על פי העובדות בהן הורשע הנאשם, בהיותו נתון תחת השפעת אלכוהול, על רקע חשדו כי המתלוננת מנהל רומן עם פלוני, התגלע בין הנאשם לבין המתלוננת ויכוח, במהלכו קילל הנאשם את המתלוננת ואיים עליה כי יהרוג את אותו פלוני. מיד ובסמוך עת נכנסה לחדר המקלחת, אחז הנאשם במתלוננת, הטיח אותה במיטה, משך בשערה והכה בה בפניה ובכתפה, וכתוצאה מכך נגרמו לה חבלות. בשלב זה, נכנסה הקטינה לחדר השינה ומשכה בכוח את הנאשם מן המתלוננת על מנת למנוע ממנו להמשיך ולתקוף אותה. המתלוננת נמלטה ונעלה עצמה בתוך חדר הממ"ד ואילו הנאשם נטל פטיש מהמטבח ויצא מן הבית. באותן נסיבות, הגיעו לבית שוטרים ושוחחו עם הנאשם בטלפון, וניסו להניעו מלהגיע לביתו של פלוני ולממש את איומיו אך הנאשם השיב לו: "מה שהתכוונתי אני אעשה", "אין לי ברירה לשבת בכלא". בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 9 ל-24 חודשי מאסר בפועל בצד מאסר על תנאי ופיצוי. על הנאשם נגזרו 12 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

· בת"פ 23531-01-24 מדינת ישראל נ' וורובי (17.4.24), אליו הפנה ב"כ המאשימה, הנאשם הורשע בשתי עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש (בת זוג), איומים, והיזק לרכוש במזיד. הנאשם בעט במתלוננת והניף את ידו באופן מאיים כמנסה להכותה. המתלוננת ניגשה למטבח והרימה קומקום על מנת להגן על עצמה, או אז הכה אותה הנאשם באגרופים, הפילה ארצה והשליך לעברה דבר מה שפגע בגופה וגרם לה להמטומה בירך ובזרוע. בהמשך אותו יום דחף אותה הנאשם ובעט בגופה, הפילה ארצה, אחז בשידה אותה הפיל על המתלוננת והכה אותה בידיו. למחרת היום שבר הנאשם שידה בבית וגרם נזק לרכוש נוסף, ולאחר מכן בעט במתלוננת והכה אותה באגרופים. הנאשם צירף תיק נוסף בו הורשע בעבירת תקיפה סתם (בן זוג), לאחר שדחף את המתלוננת בבטנה, לאחר שניסתה לשבת על כיסא. בתיק העיקרי נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 10 ל-30 חודשי מאסר בפועל ובתיק הצירוף המתחם נע בין מאסר מותנה ל-6 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם נגזרו 12 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. לאחר ששקלתי את נסיבות ביצוע העבירות, ואת מדיניות הענישה הנוהגת אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בתיק זה נע בין 6 חודשי מאסר, אשר בנסיבות מתאימות ניתן לרצות בעבודות שירות ל-18 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

חריגה ממתחם העונש ההולם:

לא מצאתי בנסיבות תיק זה קיימות נסיבות המצדיקות לחרוג ממתחם העונש ההולם לא לחומרא ולא לקולא. הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות:

הנאשם ניהל את משפטו עד תום, וזו זכותו, הגם שאין הוא זוכה להקלה השמורה למי שמודה ונוטל אחריות על מעשיו. יחד עם זאת, יש לציין כ הנאשם זוכה מאחת העבירות ואף זוכה מחלק מהעובדות אשר נטענו בכתב האישום, הכל כפי שמפורט בהכרעת הדין.

בנוסף, לא ניתן להתעלם מחלופי הזמן מאז ביצוע העבירות ועד היום. כתב האישום הוגש כנגד הנאשם בחלוף שנתיים רק בשנת 2021. היום אנו נמצאים כ- 5 שנים מאז ביצוע העבירות, ובמקרה זה לחלופי הזמן ישנה משמעות גדולה. מאז גירושי הנאשם והמתלוננת, הקטינות, בהתאם לחוות הדעת של רשויות הרווחה, כפי שהדברים עלו במהלך שמיעת התיק (ראה עדותה של עו"ס שטיפלה במשפחה פרוטוקול עמ' 8), עברו למשמורת הנאשם, ובהמשך נקבעה משמורת משותפת של הנאשם והמתלוננת. בימי חול הילדות נמצאות בבית הנאשם ומשם הן מגיעות לבית הספר ובסופי השבוע הילדות מגיעות לבית המתלוננת המתגוררת בכפר אחר ליד הוריה. במהלך שמיעת התיק אף עלה כי אין ביכולתה של המתלוננת לטפל בקטינות לאורך כל ימי השבוע.

עוד עלה מתסקיר שירות המבחן, כי בשנים האחרונות מצבן של הקטינות השתפר, הן מתוארות כתלמידות עם ביטחון עצמי גבוה, עומדות בציפיות ותנאי בית הספר וזכות להערכה מצוות המורים. מכאן, קבלת עתירת המאשימה להטיל על הנאשם עונש מאחורי סורג ובריח, בראש ובראשונה יפגע בטובת הקטינות, שהיו למעשה קורבנות העבירה בתיק. כך גם לא ניתן להתעלם מעמדתה של המתלוננת בתיק אשר ביקשה שלא להטיל על הנאשם מאסר בפועל אשר יכול לפגוע בטובת הקטינות, הגם שיש לה טענות כלכליות לא פשוטות כלפי הנאשם כפי שעלה בהצהרת נפגעת העבירה. עוד שקלתי את תסקיר שירות המבחן לפיו הנאשם נקט בגישה ממזערת המפחיתה מחומרת העבירות שביצע, כי קיים סיכון משמעותי להישנות עבירות, וכי אין טיפול במסגרת שירות המבחן שיכול להוות עונש מפחית סיכון. על כן, לא ניתנה המלצה טיפולית או המלצה לחלופת ענישה. יש להדגיש בהקשר זה כי שירות המבחן פירש את חוסר שיתוף פעולה של המתלוננת כגורם המעלה סיכון לאחר שסבר כי חוסר שיתוף פעולה נובע מחשש המתלוננת מהנאשם. מסקנה זו של שירות המבחן אינה עולה בקנה אחד עם העובדה כי המתלוננת העידה בבית המשפט ועם מכתב שהעבירה לעניין עונשו של הנאשם, ולא התרשמתי כי המתלוננת חוששת היום מפני אלימות מצדו של הנאשם. יש להדגיש כי בני הזוג התגרשו ולא חיים יחד מזה מספר שנים.

בנוסף, לחובתו של הנאשם עבר פלילי, אך יש להדגיש כי עבירת אלימות כלפי בת זוג, נעברה מאוחר לאירועים מושא תיק זה בתקופה שבה היו השניים בהליכי גירושין (עבירה משנת 2020). עוד נתתי את דעתי למצבו הרפואי של הנאשם, אשר סובל מנכות, כעולה מהמסמכים שהוגשו. לאחר ששקלתי את כלל השיקולים המפורטים לעיל, ותוך מתן דגש על טובת הקטינות במקרה זה, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 6 חודשי מאסר אשר ירצו בעבודות שירות. עבודות השירות יבוצעו בעיריית כרמיאל, החל מיום 17.11.24, למשך 5 ימים בשבוע, על פי טווח השעות המתאפשר בחוק העונשין.

עבודות השירות יבוצעו במגבלות, ללא הרמת משאות כבדים (עד 3 ק"ג), מאמץ פיזי מוגבל ובתנאי שהיה במעקב וטיפול פסיכיאטרי סדיר. על הנאשם להתייצב ביום 17.11.24 בשעה 8:00 במשרדי הממונה על עבודות שירות, יחידת ברקאי - שלוחת צפון - סמוך לבית סוהר מגידו.

מובהר לנאשם כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים המצריכים התייצבות רציפה וכי במידה ולא יבצע את עבודות השירות בהתאם לדרישות הממונה יופסקו עבודות השירות, והנאשם ירצה את יתרת עונש מאסר מאחורי סורג ובריח.

2. 5 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי אחת מן העבירות בהן הורשע בתיק זה, ויורשע בגינה.

3. פיצוי בסך 5,000 ₪ לטובת המתלוננת, אשר ישולם תוך 90 יום מהיום. המאשימה תעביר את פרטי המתלוננת למזכירות בית המשפט.

הפיצוי ישולם לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, ניתן לשלם את הפיצוי באחת הדרכים הבאות:

בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לממונה על עבודות השירות. זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי בחיפה.

ניתן היום, כ"ט תשרי תשפ"ה, 31 אוקטובר 2024, במעמד הצדדים.